

РЕШЕНИЕ

№ 1567

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 103 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ

при участието на секретаря ДАРИНКА Н. ЦАНЕВА
като разгледа докладваното от ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ Административно
наказателно дело № 20221110212736 по описа за 2022 година

при участието на секретаря *Даринка Цанева*, като разгледа докладваното от съдията **н. а. х. дело № 12736** по описа за **2022 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д – чл.63 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Ц. Г. С. депозирана чрез адв. К. С. от САК, редовно упълномощен, срещу Наказателно постановление (НП) № 21-4332-012496 от 22.06.2021 г., издадено от xxxx - Началник на група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя Ц. С. на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100 /сто/ лева и кумулативно „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 /два/ месеца, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че атакуваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят Ц. С. оспорва фактическите констатации и правните изводи на административнонаказващия орган, като счита, че не е осъществил състава на вменените му административни нарушения. Сочи се, че фактическата обстановка в АУАН и издаденото въз основа на него НП е

неясна и жалбоподателят не може да разбере в какво точно е обвинен. Твърди се, че АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя, като няма данни същият да е бил търсен, но да не е бил намерен, нито да е бил поканен за съставяне на АУАН респ. да не се е явил. Изразяват се съмнения относно компетентността на актосъставителя, както и че издателя на обжалваното НП не го е подписал лично. Моли се за цялостна отмяна на обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят Ц. С. , редовно призован, не се явява. За него се явява процесуалният му представител адв. К. С. от САК, който по изложените в жалбата съображения моли за отмяна на оспореното НП и за присъждане на разноски по делото.

Въззиваемата страна – Началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призована, не се явява и не изпраща представител, като не взема становище по същество на делото.

След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 27.05.2021 г. Е. З. П. на длъжност „младши автоконтролър“ при ОПП - СДВР съставил АУАН сер. АА бл. № 950743 против жалбоподателя Ц. Г. С. за това, че на 04.04.2021 г., около 07:00 часа, в с. Кубратово, като собственик на лек автомобил марка „BMW“ модел „xx“ с рег. xxxx не може да посочи от кого се е управлявал автомобилът по бул. „София“, с посока на движение от кв. Световрачане към кв. Орландовци, като поради несъобразена скорост спрямо състоянието на пътя самокатастрофирал пред сградата на кметството на с. Кубратово, вследствие на което е бутнал 7 бр. паркинг колчета, пътен знак и тротоарни плочки, след което напуска мястото без да уведоми органите на Министерството на вътрешните работи. Посочените фактически констатации актосъставителят квалифицирал като нарушения по чл. 20, ал. 2 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и на двама свидетели, бил подписан от същите и от актосъставителя, като екземпляр от него бил връчен на нарушителя. Последният не е вписал възражение в акта. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу акта не постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН от Началник на група към

СДВР, отдел „Пътна полиция“ било издадено и обжалваното наказателно постановление № 21-4332-012496 от 22.06.2021 г., с което на жалбоподателя Ц. С. на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП са му наложени административни наказания „Глоба“ в размер на 100 /сто/ лева и кумулативно „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 /два/ месеца, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 31.08.2022 г., а на 05.09.2022 г. била подадена жалбата срещу него.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства - показанията на свидетеля А. И. Й., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК - сведения, декларация, протокол за ПТП, докладни записки, съпроводително писмо, справка картон на водача, писма-справки от ОПП-СДВР, копие на дневник регистър за ПТП, копие на заповед на министъра на вътрешните работи относно заеманата длъжност от наказващия орган, ведно с акт за встъпване в длъжност, заверено копие на Заповед № 513з-2509/21.04.2015 г. на Министъра на вътрешните работи относно компетентността на актосъставителя, заверено копие на Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г., заверено копие на Заповед № 8121К-13180/29.10.2019 г.

Съдът намира, че показанията на св. Й. не допринасят за изясняване на така посочените в НП нарушения, доколкото свидетелят твърди, че няма спомен за случая.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация, подадена в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество същата е **основателна**.

В производство по чл. 63 и следващите от ЗАНН районният съд е винаги инстанция по същество и следва да съдът провери законността на обжалваното наказателно постановление, като в този смисъл извърши проверка за спазването на материалния и процесуалния закон, без да е

обвързан от основанията, изложени в жалбата - арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това свое правомощие съдът служебно констатира, че предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП и заповед № 513з-2509/21.04.2015 г. на министъра на вътрешните работи АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице - Е. З. П., заемащ длъжността „младши автоконтрольор“ при ОПП - СДВР. Наказателното постановление също е издадено от компетентен орган - Началник група при ОПП - СДВР, на когото съгласно чл. 189, ал. 12 от ЗДвП и приложената заповед № 8121К-13180/29.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи са делегирани права на административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 от ЗАНН. И двата процесуални документа са съставени в предвидените за това срокове и при спазване на изискуемата се за тяхната валидност писмена форма. Налице е и редовна процедура по съставяне и връчване на акта, както и връчване на атакуваното НП.

Въпреки изложеното до тук, настоящият съдебен състав констатира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при описанието на двете вменени на жалбоподателя административни нарушения.

По нарушението на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП (пункт първи от НП):

Разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП вменява задължение на водачите на пътни превозни средства при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие, както и да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че по делото не са събрани каквито и да било доказателства да е осъществено описаното нарушение по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП от жалбоподателя Ц. С.. В приложения към административнонаказателната преписка протокол за ПТП е посочено, че МПС 1 при неизяснени причини и обстоятелства реализира ПТП с метални колчета отдясно на пътя. По никакъв друг начин не са изяснени

причините и обстоятелствата, при които е осъществено процесното ПТП. В АУАН се твърди, че описаното ПТП е причинено поради несъобразена скорост спрямо състоянието на пътя, без обаче да са изложени каквито и да е мотиви кое е довело до това заключение, както и без да е конкретизирано каква е била скоростта на лекия автомобил и какво е било състоянието на пътя. Освен че произшествието е било реализирано поради несъобразена скорост спрямо състоянието на пътя, в наказателното постановление също така е отразено, че водачът не е избрал скоростта на движение съобразно атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивността на движението и други обстоятелства, за да спре пред предвидимо препятствие или създадена опасност за движението. По отношение на посочените обстоятелства обаче нито акта, нито издаденото въз основа на него НП съдържа каквито и да е конкретни факти, в това число какви са били атмосферните условия, релефът, условията на видимост и интензивността на движението на процесната дата и място. Липсва елементарна фактическа обстановка, от която да може да се направи извод за наличие на соченото нарушение и за вина на нарушителя. Ето защо съдът прие, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са спазени изискванията, произтичащи от разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. С оглед изложеното съдебният състав счита, че в тази част атакуваното НП се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Относно нарушението на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП (пункт втори от НП):

Разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП въвежда задължение на водачите, участници в пътнотранспортно произшествие, при което са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, без да напускат местопроизшествието, да уведомят съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълняват дадените им указания.

От анализа на цитираната разпоредба следва, че за съставомерността на изпълнителното деяние на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП е необходимо да е настъпило ПТП, при което са причинени само имуществени вреди, произшествието да е възприето от участниците в същото и между тях

да няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него. Изброените предпоставки следва да бъдат налице кумулативно, за да бъде ангажирана отговорността на нарушителя.

Съдът констатира, че по отношение на нарушението по пункт втори при съставяне на АУАН и издаване на НП не са спазени изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като направеното описание на нарушението от фактическа страна е неясно и същото не осъществява самостоятелен състав на административно нарушение. В текста на съставения АУАН е посочено, че с лек автомобил марка „BMW“ модел „xx“ с рег. № СВxxxxxxxx“, собственост на жалбоподателя, който не може да посочи от кого се е управлявал автомобилът, е реализирано ПТП - самокатастрофира пред сградата на кметството на с. Кубратово, вследствие на което е бутнал 7 бр. паркинг колчета, пътен знак и тротоарни плочки, след което водачът напуска мястото на произшествието, без да уведоми органите на МВР. В наказателното постановление досежно това нарушение, в обстоятелствената му част изобщо не е описан резултатът от ПТП - дали при настъпването му са причинени имуществени вреди, и/или има и какви са били те. Както в АУАН, така и в НП е абсолютно задължително нарушението да бъде описано достатъчно подробно, точно и ясно, но в случая това не е сторено, поради което е ограничено правото на защита на жалбоподателя да разбере фактическите параметри на предявеното му административно обвинение, като съдът не може да замести наказващия орган, допълвайки липсващото му изявление по горните въпроси със свои фактически изводи. В НП е посочено, че жалбоподателят Ц. Г. С. поради несъобразена скорост върху управлението от него автомобил, е реализирала ПТП. Липсва описание на обстоятелствата, при които нарушението се е проявило в обективната действителност, както и фактите, въз основа, на които АНО е достигнал до извод за причинено ПТП. В § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието „пътнотранспортно произшествие“, но в НП не са описани, какви са последствията от същото, доколкото, за да се приеме, че е осъществено ПТП, следва да има такива. Констатираната непълнота и несъответствие при словесното описание на обвинението в издаденото НП не би могла да бъде запълнена от анализа на доказателствения материал. В тази последователност, няма как и да се достигне до нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б „в“ ЗДвП. Ето защо, с оглед констатираните съществени процесуални нарушения,

оспореното НП следва да бъде отменено и в частта по пункт втори.

За прецизност на изложението, съдът намира за необходимо да посочи и съображения по съществото на спора. Процедурата по установяването на административно нарушение, издаването на НП и неговото обжалване е уредена в ЗАНН, като за неуредените в посочения нормативен акт случаи разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН препраща към субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК. В производството по обжалване на наказателно постановление административнонаказващият орган е този, който поддържа административнонаказателното обвинение, съответно тежестта на доказване е за него. Отразените в АУАН фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция. Същите не се считат за установени, до доказване на противното, със способите за събиране на доказателствата в наказателния процес.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съставеният АУАН има презумтивна доказателствена стойност, но само доколкото същият не е оспорен. В настоящия случай, жалбоподателят е попълнил декларация, в която оспорва установеното в АУАН, а също така и е подал жалба в законоустановения срок, с която излага съображения, че на място не са установени имуществени вреди. При такова оспорване, то следва, че съдът не може да се позове на обвързващата доказателствена сила на АУАН и описаното в акта нарушение, подлежи на доказване с допустими от закона доказателствени средства.

Въз основа на гореизложените мотиви съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено в цялост поради допуснати съществени процесуални нарушения и поради недоказаност на административнонаказателното обвинение срещу жалбоподателят Ц. Г. С..

При този изход от делото съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК правото на разноски възниква в полза на жалбоподателя, който чрез процесуалния си представител изрично в съдебно заседание е направил искане за присъждане на такива. От приложения по делото договор за правна защита и съдействие се установява, че жалбоподателят е заплатил на адвокатско дружество „С. и хх“ сумата в размер на 300 лева за адвокатско възнаграждение, като въззиваемата страна не е направила възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Ето защо, в полза на жалбоподателя и в тежест на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени

разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 /триста/ лева. Съгласно т. 6 от ДР на АПК поемане на разноски от административен орган означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. В случая разноските следва да бъдат възложени върху Столичната дирекция на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-4332-012496 от 22.06.2021 г., издадено от xxxx - Началник на група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Ц. Г. С. на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100 /сто/ лева и кумулативно „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 /два/ месеца, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на жалбоподателя Ц. Г. С., ЕГН ***** сумата от 300 /триста/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - София град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____